

ព្រះរាជក្រឹត្យ

ស្តីពីការកំណត់ និងការចាត់ចែងគ្រប់គ្រង កំបង់សៀមរាម អង្គរ

លេខ : ០០១ ន.ស.

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ ច័ន្ទីន រាជហរិវង្ស
ឧកោសុបាតិ វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរាជ
និករោត្តម ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ
ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- យោងព្រះរាជក្រឹត្យ ស្តីពីការតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- យោងព្រះរាជក្រឹត្យ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- យោងតាមសេចក្តីស្នើសុំដាក់ប្រាសាទអង្គរ ចុះក្នុងបញ្ជីបេតិកភ័ណ្ឌពិភពលោក
- បានឃើញសេចក្តីស្នើរបស់គណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្រាស់បង្គាប់

ជំពូកមួយ

ការកំណត់តំបន់ និងការចាត់ចែងគ្រប់គ្រងតំបន់

សៀមរាមអង្គរ ចំណាត់ថ្នាក់រមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការពារ

មាត្រា ១ : សំរេចអោយត្រួតពិនិត្យការអភិវឌ្ឍតំបន់សៀមរាម អង្គរ ដោយចោលតាមប្លង់កំណត់តំបន់មួយ ។

មាត្រា ២ : រមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ក្នុងប្លង់នេះត្រូវចាត់ជាប្រាសាទ ។ ប្រភេទនីមួយៗត្រូវទទួលកិច្ចការពារខុសៗ

គ្នា :

តំបន់ ១ : រមណីយដ្ឋានមានប្រាសាទ

តំបន់ ២ : ឧទ្យានបុរាណវត្ថុ ត្រូវការពារ

តំបន់ ៣ : ទេសភាពវប្បធម៌ ត្រូវការការ

តំបន់ ៤ : ចំណុចមានសារៈសំខាន់ ផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យា នរិទ្ធា ឬ ប្រវត្តិវិទ្យា

តំបន់ ៥ : បរិវេណអភិវឌ្ឍសង្គមសេដ្ឋកិច្ច និងវប្បធម៌ នៃតំបន់សៀមរាប អង្គរ ។

មាត្រា ៣ : តំបន់ ១

រមណីយដ្ឋានមានប្រាសាទ : គឺតំបន់នានាដែលមានស្ថានីយបុរាណវត្ថុសំខាន់ៗជាងគេក្នុង
ប្រទេសយើង ហើយត្រូវទទួលបានការការពារកម្រិតខ្ពស់បំផុត ។ ធម្មតាតំបន់ទាំងអស់នេះមានទំហំតូច តែ
ចំពោះអង្គរវិញ នោះមានផ្ទៃដីធំធេងនោះក៏ត្រូវចាត់ចែងការពារចូលក្នុងកម្រិតខ្ពស់បំផុតនេះដែរ
ដោយតំបន់ នេះមានប្រាសាទ និងសំណល់បុរាណវត្ថុ ច្រើន ។

មាត្រា ៤ : តំបន់ ២

ឧទ្យានបុរាណវត្ថុត្រូវការការពារ : គឺតំបន់ដែលសំបូរសំណល់បុរាណវត្ថុ ដែលត្រូវការការពារទប់
ទល់នឹងការប្រើប្រាស់ដីធ្លីផ្ដេសផ្ដាសនិងការអភិវឌ្ឍមិនសមស្រប ។ ធម្មតាតំបន់ទាំងនេះ ស្ថិតនៅ
ជុំវិញរមណីយដ្ឋានមានប្រាសាទ ។ តំបន់ទាំងនេះច្រើនមានបុរាណវត្ថុបង្កប់ក្នុងទីនោះ ។ តំបន់នេះ
មានសារៈសំខាន់ ចម្បងដោយសារ ជាតំបន់ទ្រទ្រង់សំរាប់ការពាររមណីយដ្ឋានមានប្រាសាទ ។

មាត្រា ៥ : តំបន់ ៣

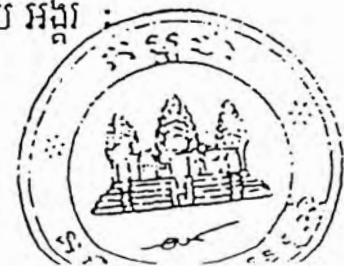
ទេសភាពវប្បធម៌ត្រូវការការពារ : គឺតំបន់ដែលមានលក្ខណៈជាទេសភាពត្រូវការការពារ ដោយ
ហេតុថា តំបន់នេះមានទិដ្ឋភាពបរមបុរាណ ។ លើសពីនេះទៅទៀតបែបបទប្រើប្រាស់ដីធ្លី សំណង់លំ
នៅឋាន អាគារប្រវត្តិសាស្ត្រនៅទីនោះដែលជាគេរដំណែលដ៏យូរលង់ ផ្តល់តំលៃវប្បធម៌ខ្ពស់
ឆ្លុះបញ្ចាំងអោយឃើញដ៏រីករាយសំរេចអតីតកាល ។ ទេសភាពវប្បធម៌នេះ ជាមធ្យោបាយរក្សា
ទស្សនវិស័យ ព្រមទាំងទំនាក់ទំនងរវាងទិដ្ឋភាពលេចធ្លោនានា ។ ទេសភាពវប្បធម៌ត្រូវការការពារនេះ
ត្រូវមានការគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់ទំលាប់ទប់ទល់នឹងសកម្មភាពបំផ្លិចបំផ្លាញ បង្កិនបង្ហោច ។

មាត្រា ៦ : តំបន់ ៤

ចំណុចមានសារៈសំខាន់ផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យា នរិទ្ធា ឬ ប្រវត្តិវិទ្យា :
គឺតំបន់ផ្សេងៗទៀត ដែលមានសារៈប្រយោជន៍ខាងបុរាណវត្ថុវិទ្យា តែមានសារៈសំខាន់កម្រិតទាបជាង
រមណីយដ្ឋានមានប្រាសាទ ។ តំបន់នេះត្រូវរក្សាការពារដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ការស្រាវជ្រាវ ការ
អប់រំ ឬ ទេសចរណ៍ ។ កិច្ចការពារនិងច្បាប់ទំលាប់គ្រប់គ្រងត្រូវមានកម្រិតដូចគ្នា និងឧទ្យានបុរាណ
វត្ថុដែរ ។

មាត្រា ៧ : តំបន់ ៥

បរិវេណអភិវឌ្ឍសង្គមសេដ្ឋកិច្ច និងវប្បធម៌នៃតំបន់សៀមរាប អង្គរ :

បរិវេណនេះត្រូវដោះស្រាយបញ្ហាបណ្តាញ ។ ក្នុងគោលដៅថែរក្សាបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌ និង ធម្មជាតិ ត្រូវចាត់ចែងវិធានការដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍស្ថិតស្ថេរមួយ និង វិធានការណាមួយដល់ ពាល់លើបរិវេណ ។

ជំពូកទី១
ទិសដៅសំរាប់តំបន់ត្រូវការការពារនៃអង្គរ

មាត្រា ៨ : ការអភិវឌ្ឍ

ក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍតំបន់នានា ត្រូវប្រកាន់យកទិសដៅដូចតទៅ :

ក - ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១,២,៣,៤,៥) :

- រៀបចំនីតិក្រមសំរាប់ពិនិត្យឡើងវិញ និង អនុម័តគម្រោងអភិវឌ្ឍ នៅក្នុងតំបន់ ស្រុកមាបអង្គរ ។
- ធានាប្រាកដថា គម្រោងអភិវឌ្ឍទាំងឡាយ :
 - បានគិតគូរអំពីផលប៉ះពាល់លើបរិវេណ
 - មានគម្រោងសំរាប់ជំនួស
 - លែងយកយ៉ាងណាអោយផលអាស្រ័យមានកំរិតទាបបំផុត ។

• ត្រូវចំណូលក្នុងការវាយតម្លៃ នូវផលប៉ះពាល់លើបរិវេណក្នុងការស្រាវជ្រាវបុរាណវត្ថុវិទ្យា នៅ តំបន់ ពាក់ព័ន្ធទាំងនោះ ។

• មុននឹងចាប់ផ្តើមដំណើរការអភិវឌ្ឍ ត្រូវធ្វើការដឹកកាយបុរាណវត្ថុមករក្សានុកជាមុនសិន បើជាការចាំបាច់ ។

ខ - ចំពោះតំបន់ ១ :

- ហាមឃាត់ការអភិវឌ្ឍក្នុងរមណីយដ្ឋានមានប្រាសាទ លើកលែងតែការអភិវឌ្ឍណា ដែលមាន សារប្រយោជន៍សំរាប់កិច្ចការពារ និង ការលើកស្ទួយតំលៃនៃរមណីយដ្ឋាននោះ ។

គ - ចំពោះតំបន់ ២ :

- ហាមឃាត់ការអភិវឌ្ឍក្នុងរមណីយដ្ឋានមានប្រាសាទ លើកលែងតែការអភិវឌ្ឍ ណាដែលមាន សារប្រយោជន៍សំរាប់កិច្ចការពារ និង ការលើកស្ទួយតំលៃនៃស្ថានីយ៍បុរាណវត្ថុនោះ ឬ សំរាប់ ការថែរក្សាប្រយោជន៍របស់មនុស្សនៅតំបន់នោះ ។

មាត្រា ៩ : អំពីបុរាណវត្ថុវិទ្យា

ក្នុងសកម្មភាពផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យា ត្រូវប្រកាន់យកទិសដៅដូចតទៅ :

ក - ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ ត្រូវការការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១,២,៣,៤,៥)

- គួររៀបចំផ្នែកជាបណ្តោះអាសន្ននូវការដឹកកាយបុរាណវត្ថុទាំងឡាយរហូតដល់ ពេលមាន ប្រព័ន្ធ ច្បាប់អនុញ្ញាត និង ការតំរូវទិសច្បាស់លាស់ ។

- រៀបចំកម្មវិធីលំអិត ដើម្បីសំរង់ព័ត៌មានបុរាណវត្ថុ នៅតំបន់សៀមរាបអង្គរ
- ធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌស្ថានីយ៍បុរាណវត្ថុ នៅតំបន់សៀមរាបអង្គរ ហើយបញ្ចូលបញ្ជីនោះទៅក្នុងប្រព័ន្ធផ្តល់ព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រអង្គរ (GIS) ។
- ធានាប្រាកដថា ព័ត៌មានដែលមានរួចមកហើយ ឬ ក៏មានថ្មី ស្តីអំពីស្ថានីយ៍បុរាណវត្ថុ និងប្រាង្គប្រាសាទបានបញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌ ហើយនិងបានបញ្ចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធផ្តល់ព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រអង្គរ (GIS) ហើយ ។
- កំណត់លក្ខណវិនិច្ឆ័យ ព្រមទាំងកម្មវិធីសំរាប់សំគាល់រដ្ឋានណីយ៍ណា ដែលជាចម្បងមានផលប្រយោជន៍ផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យា នវិទ្យា ឬ ប្រវត្តិវិទ្យា ។
- រៀបចំទិសដៅ និង គំរូកិច្ចព្រមព្រៀងសំរាប់ចាត់ចែងគ្រប់គ្រងស្ថានីយ៍ទាំងអស់នោះ ក្នុងគោលបំណងស្រាវជ្រាវផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យា អប់រំ ឬ លំហែកំសាន្ត ។
- កំណត់លក្ខណវិនិច្ឆ័យព្រមទាំងកម្មវិធី សំរាប់សំគាល់ទេសភាពវប្បធម៌ត្រូវការការពារ ។ កំណត់ទិសដៅ និង នយោបាយ ដើម្បីចាត់ចែងគ្រប់គ្រងទេសភាពវប្បធម៌ទាំងអស់នោះ ក្នុងគោលបំណងស្រាវជ្រាវផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យា អប់រំ ឬ លំហែកំសាន្ត ។
- ដាក់អោយមាន អ្នកធានាល្បាត ដើម្បីថែទាំនិងការពារស្ថានីយ៍នីមួយៗ ។

ខ - ចំពោះតំបន់ ១

- ការការពារយ៉ាងមធ្យតិបិវិវេណមណីយ៍ដ្ឋានមានប្រាសាទ ហើយគ្រប់គ្រងបរិវេណនោះក្នុងគោលបំណងស្រាវជ្រាវផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យា អប់រំ ឬ លំហែកំសាន្ត ។

គ - ចំពោះតំបន់ ២

- ការការពារយ៉ាងមធ្យតិស្ថានីយ៍បុរាណវត្ថុទាំងអស់ ព្រមទាំងសំណល់វប្បធម៌ដែល ស្ថិតនៅលើដី ឬ ក្រោមដី ។
- ត្រួតពិនិត្យ និង គ្រប់គ្រងរាល់សកម្មភាពនានា ដែលអាចបណ្តាលអោយមានផលអាក្រក់ដល់ស្ថានីយ៍បុរាណវត្ថុទាំងអស់នោះ ។

មាត្រា ១០ : ការចាត់ចែងគ្រប់គ្រងទស្សនិកជន

- ក្នុងកិច្ចចាត់ចែងគ្រប់គ្រងទស្សនិកជន ត្រូវប្រកាន់យកទិសដៅដូចតទៅ :
- ក - ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១,២,៣,៤,៥)
- ការចេញចូលនៃសាធារណជនក្នុងគោលបំណងស្រាវជ្រាវផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យា អប់រំ ឬ លំហែកំសាន្ត ត្រូវមានការអនុញ្ញាត ។
 - ការចេញចូលរបស់ទស្សនិកជនត្រូវអនុវត្តតាមចំណង និង ទិសដៅច្បាស់លាស់របស់កម្មវិធីនានាដែលបានរៀបចំឡើង ក្នុងគោលបំណងស្រាវជ្រាវផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យា អប់រំ ឬ លំហែកំសាន្ត ផ្សេងៗ ទៀត ។

ខ - ចំពោះតំបន់ ១

- កំណត់ និង រៀបចំការចូលរួមស្រុកតាមបែបបទ ។
- បង្ហាញអោយច្បាស់វត្តមាននៃអ្នកគ្រប់គ្រង ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មាននាំមុខថែរក្សាសន្តិសុខនិង ផ្តល់សេវាផ្សេងៗ ដល់ទស្សនិកជន ។
- កំណត់តំលៃប័ណ្ណទស្សនា ដើម្បីប្រមូលថវិកាអោយបានគ្រប់គ្រាន់ យកមកថែរក្សា និងចាត់ ចែងគ្រប់គ្រង រមណីយដ្ឋាននោះ ។
- កំរិតចំនួននិងទំហំក្រុមទស្សនិកជន ដើម្បីរក្សាគុណភាពទស្សនកិច្ច និងដើម្បីងាយស្រួលការ ពារប្រាង្គប្រាសាទ ទាំងឡាយ ។
- ត្រួតពិនិត្យយ៉ាងហ្មត់ហ្មាត់ការចេញចូលរថយន្ត មិនអនុញ្ញាតអោយរថយន្តទេសចរណ៍ធំ ៗ កំរិតល្បឿន បើកបរ តំរូវអោយរថយន្តទាំងនោះ ទៅចតនៅទីលានចំណត ។

៣ - ចំពោះតំបន់ ២

- ហាមឃាត់គ្រប់ចរាចរណ៍ណាមួយកាត់តំបន់បំរុង ។
- តែលំអដ្ឋូវចេញចូលសំរាប់អ្នករស់នៅក្នុងតំបន់នោះ ដោយផ្សេងពីការប៉ះពាល់រមណីយ ដ្ឋានប្រាសាទបុរាណ ។
- កំណត់ទីតាំងទទួលភ្ញៀវ ទស្សនិកជន និងទីលានចំណតនៅក្នុងតំបន់បំរុង ។
- បង្កើតអោយមានផ្លូវថ្មី ៗ បានដាច់ពីផ្លូវរមណីយដ្ឋានសៀមរាបអង្គរ និងបង្វែរផ្លូវជាតិ លេខ៦ អោយនៅជុំវិញរមណីយដ្ឋានក្រុមប្រាសាទលួស ។

មាត្រា ១១ : សំណង់ទេសចរណ៍

ចំពោះសំណង់ទេសចរណ៍ ត្រូវប្រកាន់យកទិសដៅដូចតទៅ :

ក - ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១,២,៣,៤,៥)

- គ្រប់ការសាងសង់សំណង់ទេសចរណ៍ នៅក្នុងរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការការពារចាំបាច់ត្រូវ មានការ អនុញ្ញាត និង ប្រព្រឹត្តទៅតាមបទបញ្ជា ។

ខ - ចំពោះតំបន់ ១

- អនុញ្ញាតអោយតែសំណង់តិចៗ បំផុតសំរាប់ទស្សនិកជនប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ (តូបលក់ អាហារ និងភេសជ្ជៈ ផ្លូវថ្មីរឹង ចំណតទោចក្រយាន ចំណតរថយន្តម៉ូតូប៊ីស) នៅតាមប្រាសាទ ដែលនៅជាចម្ងែកពីគេប៉ុណ្ណោះ ។
- អនុញ្ញាតអោយមានទីលានចំណតរថយន្តយ៉ាងតិចបំផុត ។
- រៀបចំកន្លែងអោយទស្សនិកជនបានទស្សនា កំណាយខាងបុរាណវត្ថុវិទ្យា និងការងារ ជួសជុលប្រាសាទដែលកំពុងអនុវត្ត ។

គ - ចំពោះតំបន់ ២

- បន្ថយផលប៉ះពាល់បណ្តាលមកពីទេសចរណ៍ទៅលើសហគមន៍រស់នៅទីនោះ ។

• រៀបចំទឹកថ្លៃកូចៗ និង មជ្ឈមណ្ឌលសិប្បកម្ម ដើម្បីផ្តល់លទ្ធភាពផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដល់អ្នក
រស់នៅទីនោះ ។

មាត្រា ១២ : ការបង្ហាញរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌

• ដើម្បីបង្ហាញរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ ត្រូវប្រកាន់យកទិសដៅដូចតទៅ :

ក - ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១,២,៣,៤,៥)

• រៀបចំផែនការ ដើម្បីបង្ហាញបុរាណវត្ថុវិទ្យា ព្រមទាំងតំបន់ការពារចម្រុះ និង ព្រៃព័ពៃ
អ្នកស្រុកនៃតំបន់សៀមរាបអង្គរ ។

• បង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលទទួលភ្ញៀវមួយ នៅក្រៅរមណីយដ្ឋានត្រូវការការពារ ដើម្បីផ្តល់ជូនស្យូនិក
ជននូវការណែនាំស្តីអំពីបេតិកភ័ណ្ឌវប្បធម៌អង្គរ ។

ខ - ចំពោះតំបន់ ១

• រៀបចំដំណើរស្យូនិកិច្ច ដោយមានមគ្គុទ្ទេសក៍ ហើយដាក់ផ្នែកសញ្ញាបង្ហាញរមណីយដ្ឋាន
ណាដែលនៅជាចម្ងែកពីគេ ។

គ - ចំពោះតំបន់ ២

• បង្ហាញពីជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជននៅក្នុងតំបន់ និង ទិដ្ឋភាពពិសេស ដូចជាស្វែង
សៀមរាប.ទេសភាពមើលពីឈើភ្នំក្រោម ឬ ការផលិតសិប្បកម្ម ។

មាត្រា ១៣ : ការដ្ឋានយកថ្ម

ចំពោះអាជីវកម្ម ត្រូវប្រកាន់យកទិសដៅដូចតទៅ :

ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១,២,៣,៤,៥)

• អនុញ្ញាតអោយដឹកយកថ្មបាញ់ក្រៀម និង ថ្មកក់ នៅក្នុងរមណីយដ្ឋានត្រូវការការពារសំរាប់តែ
យកថ្មនោះ មកប្រើការជួសជុល បុរាណវត្ថុត្រូវការការពារ ក្រោយពីបានធ្វើការប៉ាន់ស្មាន ផលប៉ះពាល់
ទៅលើបរិវេណ ។

• ហាមឃាត់ការដឹកកាយយកដីដុំ និង ថ្ម ក្នុងរមណីយដ្ឋាននានាត្រូវការការពារដើម្បីយកទៅ
ប្រើប្រាស់ក្នុងការស្ថាបនាផ្លូវ ។

មាត្រា ១៤ : ការចាត់ចែងទឹក

ក្នុងវិស័យការចាត់ចែងទឹក ត្រូវប្រកាន់យកទិសដៅដូចតទៅ :

ក - ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ ត្រូវការការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១,២,៣,៤,៥)

• ជួសជុលដោយផ្នែក រចនាសម្ព័ន្ធធារាសាស្ត្របុរាណ និង ចាត់ចែងរបបគ្រប់គ្រងទឹកតាម
សំណង់ធារាសាស្ត្រថ្មី និង មានប្រសិទ្ធភាព ។

• កាលណាការជួសជុលស្ថានភាពទ្រទ្រង់ទឹកនៅកើត ធៀបសវង់កុំអោយបញ្ជាវិទ្យា និង
រចនាសម្ព័ន្ធថ្មី ធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់សំណល់បុរាណវត្ថុ ។

ខ - ចំពោះតំបន់ ១

- ថែរក្សាស្រែចាស់ដែលមានបុរាណ ត្រូវត្រួតពិនិត្យយ៉ាងហ្មត់ចត់បំផុតការផ្លាស់ប្តូរ រចនាសម្ព័ន្ធ ។

គ - ចំពោះតំបន់ ២

- អភិវឌ្ឍធារាសាស្ត្រតូច ៗ ដើម្បីបង្កើនផលិតផលកសិកម្ម និង ដើម្បីការប្រើប្រាស់ ផ្ទាល់ របស់ អ្នករស់នៅ ទីនោះដោយមិនធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់បុរាណវត្ថុ ។

មាត្រា ១៥ : ការចាត់ចែងគ្រប់គ្រងទេសភាព

ក្នុងវិស័យចាត់ចែងគ្រប់គ្រងទេសភាព ត្រូវប្រកាន់យកនិស្សន្ទដៅដូចតទៅ :

ក - ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១, ២, ៣, ៤, ៥)

- ធានាប្រាកដថា គ្រប់ការអភិវឌ្ឍត្រូវតែការពារ និងបង្កើនតំលៃវប្បធម៌នៃទេសភាព ។
- ធានាប្រាកដថា គ្រប់នយោបាយ និងនិស្សន្ទដៅសំរាប់ការចាត់ចែងគ្រប់គ្រងទេសភាព ត្រូវបាន បញ្ចូលទៅក្នុង ផែនការ និងសកម្មភាព នៃការចាត់ចែងគ្រប់គ្រងរមណីយដ្ឋាន ។

ខ - ចំពោះតំបន់ ១

- រៀបចំបង្ហាញសភាពដើមពិត នៃបុរាណវត្ថុវិទ្យា ដោយរៀបចំទេសភាព អោយមានលក្ខណៈ សមស្រប តាមបុរាណវត្ថុវិទ្យា ។
- រក្សានុកូលព្រៃធម្មជាតិ ទេសភាពព្រៃឈើ ហើយនិងដាំដើមឈើ សំរាប់លំអក់សាន្ត ។
- ចាត់ចែងរៀបចំទេសភាព នៅជុំវិញប្រាសាទនានា ។

គ - ចំពោះតំបន់ ២

- បង្កើតអោយមានតំបន់ព្រៃទ្រនាប់ រវាងអភិរក្សដ្ឋានអង្គរ និង ប្រាសាទអង្គរវត្ត ។
- លើកស្ទួយតំលៃទេសភាព តាមរយៈការបង្កើនសកម្មភាពកសិកម្ម ហើយនិងការរៀបចំដែន ដី ។

មាត្រា ១៦ : ការចាត់ចែងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ

ក្នុងវិស័យចាត់ចែងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវប្រកាន់យកនិស្សន្ទដៅដូចតទៅ :

ក - ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១, ២, ៣, ៤, ៥)

- គ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងតំបន់ព្រៃឈើ ដើម្បីបង្កើនជីវសាស្ត្រចំរុះ ។
- គ្រប់គ្រងរុក្ខជាតិ និង សត្វព្រៃ ដើម្បីថែរក្សា និង បង្កើនប្រភេទផ្សេង ៗ នៃសត្វព្រៃទាំង នោះ ។

- ការកាប់ឈើក្នុងរមណីយដ្ឋានត្រូវការការ ត្រូវគោរពតាមបទបញ្ញត្តិច្បាប់ ។

ខ - ចំពោះតំបន់ ១

- បណ្តុះបណ្តាលឡើងវិញនូវព្រៃឈើធម្មជាតិ និងដីព្រៃឈើ ។

- ថែទាំដើមឈើនៅជុំវិញប្រាសាទ អោយបានឆ្លងវង្ស ។
- បង្កើនសួនរុក្ខជាតិ និង ផ្លូវលំតាមដងព្រៃ ។
- រក្សាទុកការប្រើប្រាស់តាមប្រពៃណី នូវដីស្រែ និង វាលស្មៅសំរាប់សត្វ ។

៣ - ចំពោះតំបន់ ២

- ចាប់ផ្តើមអនុវត្តកម្មវិធី ដាំដើមឈើ ដែលមានពូជនៅក្នុងតំបន់នេះ ។
- ជំរុញការដាំដុះពូជដំណាំណាដែលមានតំលៃខ្ពស់ (ស្វនបន្លែ និង ឈើស៊ីផ្លែ) ជុំវិញភូមិ ស្រុក ។

មាត្រា ១៧ : អំពីអ្នករស់នៅតាមតំបន់

ចំពោះអ្នករស់នៅតាមតំបន់ ត្រូវប្រកាន់យកទិសដៅដូចតទៅ :

ក - ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១,២,៣,៤,៥)

- ផ្តល់អាទិភាពការងារដល់អ្នករស់នៅក្នុងរមណីយដ្ឋានត្រូវការពារ ក្នុងវិស័យចាត់ចែងគ្រប់គ្រងថែទាំ រមណីយដ្ឋាន ។

ខ - ចំពោះតំបន់ ១

- ហាមឃាត់រាល់ការបង្កើតភូមិថ្មី ។
- ផ្តល់ជំនួយដល់អ្នករស់នៅក្នុងតំបន់ ដែលត្រូវទៅតាំងលំនៅឋានថ្មី ពិសេសផ្តល់ដី និង សំភារៈសំណង់ សំរាប់លំនៅឋាន និង សំណង់សហគមន៍ ។
- ផ្តល់អាទិភាព ដល់អ្នករស់នៅក្នុងរមណីយដ្ឋាន អោយច្បាប់អនុញ្ញាតធ្វើជំនួញតូចតាច ។

គ - ចំពោះតំបន់ ២

- រក្សាទុកភូមិបុរាណ ។
- ហាមឃាត់ការពង្រីកទីប្រជុំជនទាំងអស់ ។
- ធានាប្រាកដថា គ្រប់ការពង្រីកកម្មសិទ្ធិ ដែលមានស្រាប់ ត្រូវបានគោរពតាម លំនាំបុរាណ ។
- ផ្តល់ជំនួយក្នុងការរៀបចំសំណង់សហគមន៍ ដែលមានសារប្រយោជន៍ និង ជំរុញសំណង់ទេសចរណ៍តូចៗ សំរាប់ជីវភាពក្នុងភូមិ ។

មាត្រា ១៨ : អំពីវត្តអារាម

ចំពោះវត្តអារាម ត្រូវប្រកាន់យកទិសដៅដូចតទៅ :

ក - ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១,២,៣,៤,៥)

- រក្សាទុកសហគមន៍សាសនាដែលមាន ហើយថែទាំវត្តអារាមចាស់ ។
- ហាមឃាត់គ្រប់សកម្មភាពសាងសង់ ដែលធ្វើអោយខូចខាតផ្ទៃដី ។
- ជំរុញលើកទឹកចិត្ត គ្រប់សកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាលថែបប្រពៃណី ។

ខ - ចំពោះតំបន់ ១

- បិទអនុញ្ញាតអោយមានវត្តថ្មី ឬ ទីតាំងសាសនា នៅក្នុងប្រាសាទនានា ។

- ហាមការស្នាក់អាស្រ័យពេលយប់ ក្រៅពីបរិវេណវត្តនៅក្នុងអង្គរ វត្តក្នុងប្រាសាទបាគង និង វត្តក្នុងប្រាសាទលលៃ ។

៣- ចំពោះតំបន់ ២

- ការបង្កើតវត្តថ្មី នៅតាមភូមិភាគ ត្រូវគោរពតាម បទបញ្ញត្តិច្បាប់ ។

មាត្រា ១៩ : អំពីឧស្សាហកម្ម និង ពាណិជ្ជកម្ម

ចំពោះសកម្មភាពឧស្សាហកម្ម និង ពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវប្រកាន់យកទិសដៅដូចតទៅ :

ក- ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១,២,៣,៤,៥)

- ហាមឃាត់ការអភិវឌ្ឍឧស្សាហកម្ម ឬ ពាណិជ្ជកម្មនៅក្នុងរមណីយដ្ឋានត្រូវការពារ លើកលែងតែ ឧស្សាហកម្ម ឬ ពាណិជ្ជកម្មតូច ៗ ចាំបាច់ ក្នុងការថែទាំ និងកិច្ចការពារទេសភាពវប្បធម៌ និង តំបន់បម្រុងផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យា ។

ខ- ចំពោះតំបន់ ២

- បង្កើតរោងសិប្បកម្ម នៅក្នុងភូមិដែលមានស្រាប់ ឬ ក៏ក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលទទួលទេសចរ ។
- ជំរុញសិប្បកម្មតូច ៗ និង ការផលិតវត្ថុអនុស្សាវរីយ៍ ។

មាត្រា ២០ : អំពីបណ្តាញចរន្តអគ្គិសនី

ចំពោះបណ្តាញចរន្តអគ្គិសនី ត្រូវប្រកាន់យកទិសដៅដូចតទៅ :

ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១,២,៣,៤,៥)

- ហាមឃាត់ការរាយបណ្តាញចរន្តអគ្គិសនី ដែលមានតង់ស្យុងខ្ពស់ នៅក្នុងរមណីយដ្ឋានត្រូវការពារ ។
- អនុញ្ញាតអោយដាក់បណ្តាញចរន្តអគ្គិសនី មានតង់ស្យុងមធ្យម ដែលផ្តល់អោយដោយអគ្គិសនី នៅមូលដ្ឋាននោះ ដោយកុំអោយឃើញលេចធ្លោពេក ។

មាត្រា ២១ : ការទាក់ទាញអារម្មណ៍ចំពោះបរិដ្ឋាន

ចំពោះសកម្មភាពទាក់ទាញអារម្មណ៍ចំពោះបរិដ្ឋាន ត្រូវប្រកាន់យកទិសដៅដូចតទៅ :

ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១,២,៣,៤,៥)

- ផ្តើមអនុវត្តកម្មវិធី ដើម្បីអោយមានការទាក់ទាញអារម្មណ៍ ប្រជាជនមូលដ្ឋាន និង ទស្សនិកជនចំពោះសារៈសំខាន់ នៃ បេតិកភ័ណ្ឌវប្បធម៌ និង ចំពោះបញ្ហាបរិដ្ឋាន ។

មាត្រា ២២ : ការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិក

ចំពោះការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិក ត្រូវប្រកាន់យកទិសដៅដូចតទៅ :

ចំពោះរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ត្រូវការពារទាំងអស់ (តំបន់ ១,២,៣,៤,៥)

- បណ្តុះបណ្តាលកម្មករ សំរាប់ការដាក់ណាយ និង ការជួសជុល ។
- បណ្តុះបណ្តាលគ្នាខ្សោរ និង បុគ្គលិកថែទាំ ។

• បញ្ចុះបញ្ចូលបុរាណវត្ថុវិទ្យា ស្ថាបត្យករជួសជុល និងអ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈផ្សេងៗ ទៀត ក្នុងផ្នែកចាត់ចែងគ្រប់គ្រងបេតិកភ័ណ្ឌវប្បធម៌ ។

មាត្រា ២៣ : បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយ ទៅនឹងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ២៤ : នាយករដ្ឋមន្ត្រី ១ និង នាយករដ្ឋមន្ត្រី ២ នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ទេសរដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ រៀបចំផែនដី និង ឧបសគ្គនីយកម្ម រដ្ឋមន្ត្រី និងរដ្ឋលេខាធិការ មានការពាក់ព័ន្ធ ត្រូវអនុវត្តអោយបានសម្រេច នូវព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ២៥ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ មានអានុភាពតិចតួច ចាប់តាំងពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅថ្ងៃទី ២៨ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៤

ឧ. សីហនុ

នរោត្តម សីហនុ

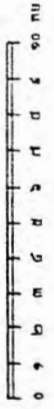
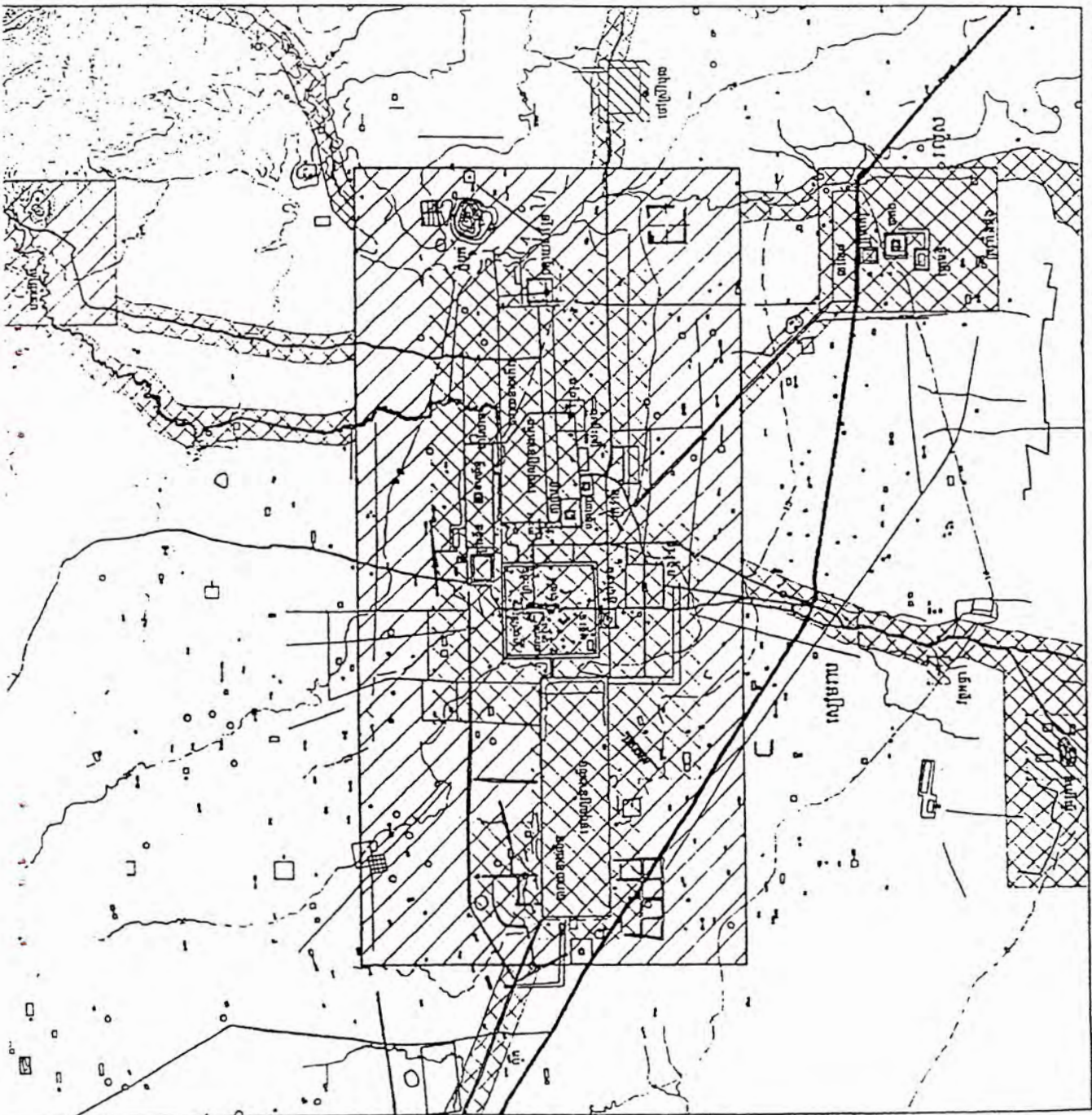

ផែនទីកំណត់តំបន់ និង ការចាត់ចែងគ្រប់គ្រង
តំបន់ស្បែករបប-អង្គរ

រមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ ដែលត្រូវការការពារ
ក្នុងតំបន់ស្បែករបប-អង្គរ

កំណត់សំគាល់

- XX រមណីយដ្ឋានមានប្រាសាទ
- ▨ ឧទ្យានបុរាណវត្ថុត្រូវការការពារ
- ▩ ទេសភាពវប្បធម៌ត្រូវការការពារ
- ▨ ចំណុចមានសារៈសំខាន់ផ្នែកបុរាណវត្ថុវិទ្យា
នវិទ្យា ឬ ប្រវត្តិវិទ្យា
- ស្ថានីយបុរាណវិទ្យា
- ខ្សែកាងបង្ហាញពីរយៈកំពស់ប្រែប្រួល
ក្នុងរង្វង់ ៥ម
- ផ្លូវថ្នាក់, បារាយ, កសិណទឹក
- ផ្លូវជាតិ
- ផ្លូវក្នុងខេត្ត

មាត្រដ្ឋាន ១ : ១៥០ ០០០